

NOAH E. COTSEN LIBRARY OF
YIDDISH CHILDREN'S LITERATURE

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
N.O. 13001

KROKODIL

Kornei Ivanovich Chukovskii

*The original of this title comes from the permanent collection of the
YIVO Institute for Jewish Research, New York, NY*

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

0-657-13001-X

9780657130015T.PS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

•

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

•

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x101, or by email at cmadsen@bikher.org.

ק. טשָׁוָק אַרְדֵּסְקִי.

אַלְמָנָה

פָּאוּמַע פָּאַל קְלִינָע - קִינְדָּעֶל.

צִיכְוָנָגָן פֿוֹן דָּעָמִי

דייש: ש. ל. שְׂמִינְלָסָן

פָּאַלְמָג אַזְנְזָעָר צְוִיקְנֶפְּסִי לִיגָּע.

ק. טוּזָקָאָרוֹסְקִי.

קר אקדמי

פאָעַמָּע פָּאָל קְלִינְעַ קִינְדְּעַל.

צייְכֻנוּגָעָן פֿוּן דַעֲמֵי

שייש: ש. ל. ש. מ. ע. ל. ס. א.

פָּאָלְלָג אָזְנְדְּזָעַל צַוְקִינְפְּטָי לִיגָּע.

ער שטער מיל

ערגען האט
אין א שטאט
נעלעבט א קראקאדייל.
א芬 שענסטען בולוואר
פלענט שפאצ'וין דער גבר
האט אפ טערקייש גערעדט
אין א נרויס צינארעט
פלענט ער קיינמאָל פֿן מויל ניט אַרויסלאָן.

און טען לאכט און מען שפאט
פֿן זיין יעטויזן טראט:
זעט, ווי פיאום ער איז!
ס'ארא מויל, ס'ארע פֿיט!
און פֿק וואגען בי אַנוֹ דָּאס באשעטעניש?

און פון נרויס און פון קלין
נייט אים נאך א הטען,
און מען צופט אים אווין,
און מען שטופט אים אווין,
ס'האט א שטיפער א יונגען
אים געוויין א צונגען
און א דיגטעל א שנען
אים נעפישן אין עק, —
ס'ארא ביזן, ס'ארא העזה/דיק הינטעלע!

ט'קיקט דער קראקאדיל זיך אוּס,
שלינגעט דעם היגנט אײַן מיט אָ ברוֹס,
שלינגעט אִים אײַן מיטן לעֶדרנעָם האַלְזָבָעָנְדָל.

און עס קרייצט מיט די ציין
אוּן עס שרייט דער דמָוָן:
כַּאֲפָט אִים, כַּאֲפָט אִים גַּעַשׂוֹינֶט!
הַאֲלָט אִם, הַאֲלָט אִם אָן בִּינְדָּט!
איַן מִילְחַיָּע פִּירְט אֶפְרָאִים פָּאַרְזְּעָנִישׁ!"

ער – אָף נֵיד אַין טְרָאָמוֹאַי
אלָעַ שְׁרִיעַנְּךָ, אַיִּי אַיִּי
אַין פָּאָר פְּחָדָי, פָּאָר שְׁרָעָק
לוֹיפְּסָן אלָעַ אָוּעָק, –
"עַטְּ, דַּעֲרַבְּגַּרְיִמְּט זַיְדָ, רַאַטְּעַוְּעַט, רַאַטְּעַוְּעַט!"

סְלִוְפְּט מִילְחַיָּאָנָעָר אִיצְטָ צָוָה
"הַיִּי, וּאָס שְׁטָעָרְסְּטָזְזָ דִּי רָזָ?"
וּוי דַּעְרוּעַנְסָט זַיְדָ זָא צָוְגִּינְ?"
אַין דִּין שְׁפָרָאָךְ וּוֹעֵד קָאָן פָּאַרְשְׁתִּין?
סְאַיְוָן פָּאַרְוּעַט קְרָאָקָאָדְלָן דָּא אַמְצָגִינְיָן!"

קראקדיל ניט זיך א קער
און שלינגט איזן שליכיאנער.
שלינגט איז איזן מיטן שוועד, מיט די שטווועלער.

און מען לויפט פון אים וויאט.
און מען ציטערט. און שרייט...
איין פאָרשׂוֹן
נאָר אלְּיַין
בלײַבֶּט אָרוֹאֵקָעֶר שְׂטִיַּין –
סְּאוּ דָּעַר הַעֲלִדִּישָׁר קְלִינִיכָּעֶר מַעֲנְדָּעֶע.

ס'האָט אִם מַוְתָּן נִיט גַּעֲפָלֶט,
עַר אֵינוֹ דְּרִיְסֶט, וַיְיָ אַהֲלָד,
ס'זְאָט נַאֲךְ קִינְמָאֵל דָּעַר בּוֹאָט
נִישְׁטָט קִין פַּחַד גַּעֲהָט –
עַר שְׁפָאָצִירֶט אָום אֵין נָאָם אָן וַיְיָן מַאֲטָעֶשֶׂי.

עַר לְוִיפְטָט גַּיְד צַו אִים צַו
אַ רְוַעַח בִּיסְטָוִי
אָן דְּשְׁרָפָאָר שְׁנִיְיד אִיךְ אַפְּ
מִיטָּמִין שְׁוּעָדְדָר דִּיר דָּעַם קָאָפֶן.
אָן עַר פְּאָכְטָט מִוְּטָן שְׁוּעָרְדָל רָעַם קִינְדָּעֶרֶשֶׂן.

זאגט אים צטיל

קראקדיאל:

זע, נישט טויט טיך – דאס איז נישט קיין
– שפילכעלע,

האָב רחמנות אָפַּ דִי קְרָאָקָדְּיָלְכְּעַלְעַד!
אָפַּ טֵיר ווֹאֶרטֶן אַין נִיל מִינָּע פִּיגְעַלְעַד,
סְפִּילִיסְן טְרָעָן פְּזִין זַיְעַרְעַ אִיגְעַלְעַד.
לוֹ אָטְיך אָפַּ צָו דִי קְינָדְּעָלְעַד, מְעַנְדְּעַלְעַד.
בְּזֹועַל דִּיר שְׁעַנְקָעַן אָ צִיקְעַרְנָעַם הְעַנְדְּעַלְעַד.

זאגט דאס קײַנד: ס'איו דיך טויטן קײַן שפילכעלע
אָ רחמנות אָפַּ דִי קְרָאָקָדְּיָלְכְּעַלְעַד.
הָאָך וּוֹעֵל אַיך פָּאָר דִי מְעַדְעַרְשָׁע שְׁפִיצְעַלְעַד
דִיך צְעַשְׂנִידַן אָפַּ קְלִינְטְּשִׁינְקָע פִּיצְעַלְעַד.
מְעַן וּוֹעַט מְעַר שְׂוִין דִיך דָא נִישְׁט פָּגָעַנְעַן,
טִיטָן לְעֵבָן קָאנְסְטָהִי זִיך גְּזַעְגַּעַנְעַן.

קראקדיל זאגט אציגה:
זע, אט ניב איך, מײַן קינה,
היך צוּרֵיך אָפֶ דעם מענטש אָין דאס חינטעלע

אָמֶן אָט שטײַיט בָּאָלָד מִילְיצְיאָנָעָר
פָּאָר דַּעַם הַמָּוֹן מִיטָּן וַיְיָן גַּעוּוּה
שְׁטַׁיְיַת לְעַבְדֵּיק אָין מַגְנְּטָעָר,
אֲ פַּרְישָׁעָר, אֲ גַּעוּגְּטָעָר.

אנגאָד

שפֿרִינְגֶט פַּן זַיִן שְׁלִינְד
פְּלִינְק, וּוֹ אַ מְוִיּוֹ, אַרוּס דַּעַר הַונְּטָא
אָזְ פָּאָר שְׁמָהּ טָאנְצָט עַר וּוַילְד,
קוּשְׁטַּ דְּאַסְטַּ קְוִינְד אָזְ בִּילְט אָזְ בִּילְט.

טרָומְטִיכְטְּ נַעֲמָן שָׁאלְ!
הָאַרְמָטְטְּ נַעֲמָן קְנָאָלְ!

גַּעַדְגַּעַט דָּאָט
די גַּאנְצָע שְׁטָאָט.

אַלְעַ וַיְגַעַן,
טָאנְגָן, שְׁפֿרִינְגָן,
ליַדְעַי אֵין די נַאֲסָן קְלִינְגָן —
טוֹרָאַלְאַלְאַ, טְרוֹאַלְאַלְאַלְאַ
סְּחִילְכְּט אַ מְעַטְּקָעָר "הָוָרָאָ"
עַם אֵיזְ פְּרִילְעַךְ אֵין שְׁטָאָט, עַם אֵיזְ יוֹסְטּוּבְּדִיךְ.

טען קישט און האלומת דעם נרויסן העלד,
וואם דאָט זיין לעבן אײַנגגעשטעלט,
וואם דאָט מיט מוט און העלדיישקיות
די שטאט פון קראָקָאָרִיל באָפְּרִיְיט.
אָל לעבן, לאָנג לעבן וְאָל מענדעלע!

אָין פֿאָר זײַן הַעַלְדַּנְטָאָט
וְאָל קְרִינְגָּן אָונְגָּועָר כּוֹוָאָט
צָעֵן טָאָוּלָעָן שאָקָאָלָאָ,
צָעֵן קְעַסְטָלָעָךְ מַאְרְטָלָאָ
אָין צָעֵן וְעַקְעַלְעָךְ טַאָנְדָלָעָן מִיט רְאַוְינְקָעָךְ

אָין זְאָל דָּעָר בִּיּוּזֶר קְרִיבָעָר
פִּון שְׁטָאָט אָרְיִים וְאָם נִיכְעָר!
זְאָל עָר פָּאָרְן צָו די קְרָאָקָאָרִיל נְכָלָעָךְ!

איַן אָערְאָפְּלָאן גַּעֲשָׂוִינֶד
וּוֹאָרְפְּטָ עַר זִיךְ אַרְיֵין אַצְּינֶד.
אַמְּקָעַר פְּלִיטָ, וַיְיַ אַפְּילָ,
טוֹיְוָנְטָ-טוֹיְגָנְטָעָר מַיְילָ
נַאֲכָאנָאנֶד, נַאֲכָאנָאנֶד,
זַיְיָעַר קְוָמָט צַוְּ דַעַם לְאָנֶד,
יעַנְעָם לְאָנֶד, וּוֹאָסָם עַמְּ רַוְּפָט זִיךְ אָן “אַפְּרִידִינָה”

און נישט פראכטנדייך פיל.
שפּוֹרִינְגְּס אָן נַיְל
קרָאָקָדְּרֵיל.
וּוְ עִם פְּלִישְׁקָעַן זֶד שְׂטִיל
וַיְנַעֲקִינְדָּעַר אָן דֵי קָרָאָקָדְּרֵילִיכָא.

צ ו ו י ט ע ר ט י ל.

אָגַט דִי טְרוֹוִיעַרְיךָ פְּרוֹי צִוָּם קְרָאָקָאָדְילְיָה;
שְׁפֵן דִי קִינְדָּעָרְלָעְךָ גַּעֲלָטָן האָב אִיךְ פִּילְיָה!
אָךְ, מַעַן צְוַתְּשׁ וַיְדָ אָזְן מַעַן רִיסְטַּה וַיְדָ נַאֲכָאָנָהָן,
בְּאַטְשָׁש כְּסֶדֶר הַאַלְטָה דִי חַבּוֹה בַּיִ דַעַר הַאַנְטָה.
סְ'הָאָט דַעַר קְלִיְינָרְקָאָקָשׁ, דָּאָס שְׂטִיפְעַרְיִישָׁעְ קִינְדָה,
אוַיסְגַּעַטְרָאָגְקָעָן הַיְינָט אַ נַאֲנָצָעַ פְּלָעַשְׁלָטְיָה.
כְּהָאָב אַזְעַקְגַּעַשְׁטָעַלְטָה דַעַם שְׂטִיפְעַר אָפְּ דִי קִנְדָה
אָזְן דַעַרְפָּאָר אִין בָּעַט אַרְיִינְגְּנָלִיְינָט אִים פְּרָי.
סְ'אַיְזָ גַעֲוַעַזְמָן טָאָקָשׁ דִי נַאֲכָט אִין גַרְוִיס גַעְפָּאָרָה;
אַיְינְגַעַשְׁלָוְגָעָן זָאָט דָאָס קִינְדָה דַעַם סָאָמָאָוָאָרָה.
נַאֲרָ צִי אַזְנוֹעָר גַלְיקָ דָאָט דַעַם אַפְטִיכְיִקְעָרָס וּוַיְיָבָה;
אִים אַרְוְפְּגַעַלְיָינָט אַ פְּרָעַשְׁלָאָפְּן לִיְיָבָה.

סְטוּרְיוּרֶטֶת קָרָקָאָדִיל, אָנוֹ יַיְפֵצֵן נַעֲמָת עַר שְׁוּעוֹר,
אָף זַיְן לְאָנָן בּוֹךְ לְאָוֹת עַר אַרְאָפֶת אַ טְרָעָה:
אָנוֹ אַ סְאָמָּאָוָאָר וּוֹי לְעַבְטָ מַעַן אִינְצָטָה, אַיְ וּוּיְיָ?
אָנוֹ אַ סְאָמָּאָוָאָר וּוֹי טְרִינְקֶטֶת מַעַן אִינְצָטָה טַיְיָ?

נָאָר סְלָאוֹן אַרְיִין וַיְדָ פּוֹן דְּרוֹיִיסָן
גָּאָרִילָעָם, שִׁימְפָּאָנְזָעָם אָנוֹ שְׁטְרוֹיִיסָן,
אָנוֹ לְעַמְּפָעָרְטָן, לִיבָּן, פָּאוֹרְיאָנָעָן,
אָנוֹ בּוֹטָלָאָקָסָן, אָנוֹ פָּעָלִיקָאָנָעָן,
שְׁלָאָנָעָן
אָנוֹ אַרְאָנְגִּיטָאָנָעָן,
יָגְ�וָאָרָן –
הָוִזָּאָרָן,
הָעַלְעַפָּאָנָטָן –
מִיּוֹקָאָנָטָן,
אָנוֹ שָׁאָקָאָלָן –
קָאָפְּרָאָלָן,
אָנוֹ אַפְּטִיכָּעָר בְּעַגְעַמְאָט,
(סְאָרָא שִׁיגָּעָן פְּדוּי עַר דָּאָט)
אָנוֹ זְשִׁידָאָעָן,
שְׁטָאָלְצָעָר נְרָאָע,
הָעַכְעַר פּוֹן דֻּעָם טְעַלְעַרְאָעָן, –

אלטּ קומען ווי אריין
אַים אָקְבֵּל פְּנִים דַּי.

בְּגַעֲמָעָן קְזִישָׁן אַים דַּי גַּעֲסָטּ
פְּרַעְסָן אַים צִוָּם דָּאָרְצָן פַּעֲסָטּ.

אָן דַעַם פּוֹיגֶל אָן דַעַר חַיָּה,
וַיַּיְגַע שְׁכְנִים דַי גַעֲטְרִיעַ.
שִׁילְטָת מְתֻנּוֹת קְרָאָקְדִּיל
סְקִירְגַּט אַיְדָעָר וּאַסְעָר וּוַיְלָה;

דַעַר קְעַמֵּל —

אַעַמֵּל,

יַאֲגִיאָר —

אַצְינָאָר,

דַעַר פָּאוּוִיאָן —

סְאָרְצִיטָאָן,

אָן דַי פִּינְגָּל —

שְׁנִירְלָעָךְ בְּיִגְלָה,

אָן דַעַר פְּעַלְיקָאָן — אַטְיִגְלָה

בענטמאט – א גילדן בעכער.
און ווין ווייבעלע – א פעכער.
דעך שאקאל א פיסטאלעט.
און דער העלטאנט א קלארנצעט;
אלטע קרובים שיינקט ער ברילן,
און קאקאשן
און טאטטאשן –
היינדערשע אומטאומאייל.

אין עם נעמען פאר די הענט די חיות זיך אצינה,
און זייל לאוין אין א רעדל זיך אוועק געשווינה.
איך, ווי לעבעדיק און ליסטיק האט פאווייאן
איפגעשפילט א טענצל אפּן פָּאַרְצָעֶפִּיאָן,
סְׂוֹוֹאַרְפְּטָט שִׁיר נִיט אֵין טָאנֵץ פָּאַר אִימְפְּעַט
דען קָאַמְּאָד

אָף זַיִן וּוַיְבָעַלְעַ אֲרוֹף דָּעַר בְּעַנְעָמָאָט.

- אָן אַ פְּרִילְעַכְעַר מִיטּוּרְעַן דָּעַר שָׁאַקָּאָל
אַ קָּאַזְצָקְעַלְעַ גַּעַטְגַּעַט אַינְמִיטּן זָאָל.
סְׂטָאנֵץּן פִּיגְעַלְעַ אֵין חַיוֹת, יַגְגּ אֵין אַלְטָה,
סְׂטָאנֵץּן הַזְּעַלְעַד אֵין וּוּעַזְעַקְעַם אֵין וּוּאָלְדָה,
סְׂטָאנֵץּן בַּאֲפְעַלְעַד אֵין פְּלָאַטְעַרְלַעְד אֵין פָּעַלְדָה,
סְׂטָאנֵץּן מִינְטָעַר פְּרַעַשְׁעַלְעַד אָף גַּאֲרַעַר וּוּעַלְטָה.

פלוצים לאון זיך אראפ
מחנות מאלפעם אין נאלאפ.
"טראס-טאמ-טאמ" טראס-טאמ-טאמ!
ס'גייט צו אייך דופאפאטאמ!"
— "וואער?!"
— "ער?!"
— ס'קומט דיפאפאטאמ אהער?!"

ס'ארא ליארעם, און נעלילדער, און נערבים
דאט זיך אופגעזיזבן איצט ארים "ארום":
ס'קומט באולד מיט דער נילזן קריין
דער דיפאפאטאמ אלין!

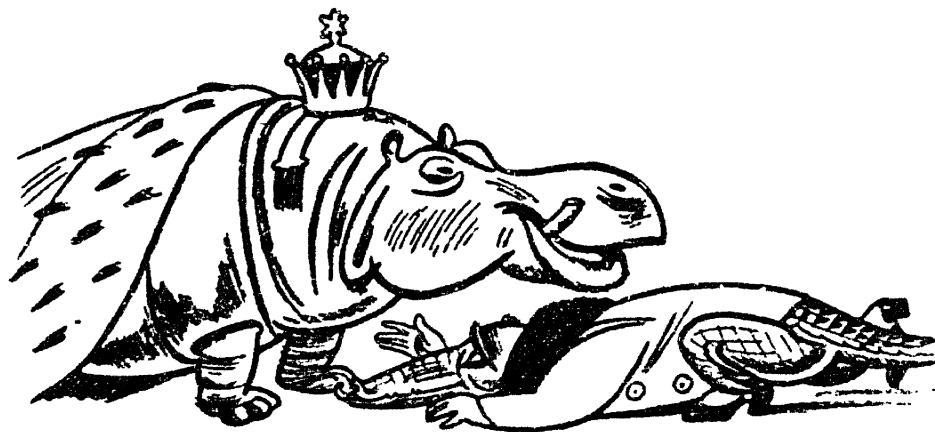

בזיעיג מינען, זו היפאפאטאמ אין דורך זיגזאג וווע גענצעט. דורך זו נויס איזו,
היפאפאטאמ אין דורך קעניג, גערעטען — דורך אנטיקער.

ס'איו די קראקאדיליכע אנטלאָן זיך,
פֿאָרַן שְׁפִינְגַּל הַאָט זֵי אַנְגַּעַפְּדָעַרְט זֵיה,
אוֹן פָּאָר אַוְפְּרַעְכָּגָן. אוֹן טּוּמָל אוֹן גַּעֲבָרְיַל.
שְׁלִינְגַּט זֵי נַפְּלַ-מְשֻׁפָּעָא אַיְין דַּעַר קְרָאַקְאָדִיל.

ס'איו וּשְׂוִירָאָפָּה,
שְׁטָאַלְצָעָר גְּרָאָפָּה,
נֵיך אַרְוֹפָּה אַפְּן שְׁאָפָּה. —
אוֹן עַס נַעֲמָעָן אַפְּן עַוְלָם
שִׁיטָּן וִיד טַקְדָּאַרְטָן כְּלִים.

סְפָאַרְנִינֶט קְרָאָקָאְדִּיל אֲגַטְעַרְתְּעַנִּיק
 דֵּיד בֵּי צֹ דָעַר עַד פָּאָרְן קָעַנִּינִי
 – אָ זָאָג, וּוֹאָסָעָר לִיכְטִיקְעָר שְׁטָעָה דָאָט דִּיר
 דָעַם וּוֹעֵג אִיצְטָן גַּעֲוִוִוָן, מִין הַעֲרָשָׂעָר, צֹ מִיר?
 אָזָעָם זָאָגָט אִים דָעַר קָעַנִּינִי – טַיְרָדָאָפָן
 דָעַצְיָילָט מִינִיעָדְזָעָר,
 אָזָדָז קָוְסָטָט פָּזָן דָעַר וּוֹיְטָעָר טְרִינָה,
 וּוֹ שְׁפִילְגָּעָצִיָּין וּוֹאָקָסָן אַיזְגָּאָרָטָן,
 אָזָן פְּרִעְגָּנֶט פָּזָן הַיְמָלְמָטָט טְאָרָטָן.
 אָזָן אַטָּקָם אִיךְ אַהֲעָר, וְדָזָאָלְצָדִינָג בָּאָדָר
 צֹ דָעַרְוִוִיסָן
 אָזָן פָּזָן הַיְמָלִישָׁן טְאָרָט זָאָגְגָנִיסָן.
 זָאָגָט קְרָאָקָאְדִּיל:
 •לוֹף, מִין טָאָקָשׁ, צֹ דָעַר מַאֲטָמָעָשִׁי נִיד!
 צִינְדָאָן, טָאָקָשׁ, דָאָס עַלְעַקְטָרִישָׁע לִיכְטָא!

וועאס הערט זיך, זאגט הייפאפעמאם,
אף יענער וייט פון נרויסן יט?
דערצעיל אונז, ווּ דְוּ בִּשְׁטַ גָּעוֹעַן
און אלֶין, וועאס דְוּ דָּאַסְטַ דָּאַרְטַ גָּעוֹעַן...
נו, קראקאדיל, הויב ניכער אין!
איך וועל דערוויל אַ דְרַעְמֵל טָאן.
און סְדוּבֵט זיך אָפַט דָּעַרְ קְרָאַקְאָדִיל.
און רֵיְדֵן נַעֲמַת עַר לְאַגְּזָהָם, שְׁטִילָה:
“אָך, יְעַנְעַ שְׂטָאַט אַין וּוַיְיַתְן לְאַנְדָּה!
נאָך קְאַכְטַ מֵיַן דָּאַרְץ פָּאָר כֻּעַם אַין שָׁאנְדַּה!
כְּדָאָבַ דָּאַרְטַ גָּעוֹעַן אַזְוֵי פִּילְ צָעָה,
אוֹ דְוּ אַפְּיַלְוּ דְוּ, מֵיַן הָאָרְ,
וּאַלְסַטַּ זִיךְ צְעַוְוִינְגַּעַן אַפְּן קוֹל,
וּעַן דְוּ וּאַלְסַטַּ דָּאָם דָּעַרְזָעַן אַמְּאָל.
וּוַיְיַנְעַן זַיְהָ, דִּי מַעֲנְטִישָׁן, שְׁלַעְכָּט,
און דָּאַרְטַ צָו אַונְגָּז, אַין אַוְטָגְנָעַרְעַכְתָּ!
מַעַן דָּאַלְטַ אַין אַ פָּאַרְצָאַמְּטָן אַרְטַ
און שְׁטִיְינַן אַגְּזָרָעַ בְּרִידְעָרַ דָּאַרְטַ.

דאָרט שטאָכָן זַי אָף שטְרוֹי אָן קוּיט
און זיפֿען מאָכְטָלָאָן, שטְילָעֶדְהִיטָּה:
בָּאָלָד רֵיסָן זַי מִיט ווַיְלָד גַּעֲוַיִּין
פָּזָן יַיְךְ דֵי קִיטָּן מִיט דֵי צִיָּן...
אוּמוֹיסְט אַיז זַיְעַר ווַיְרַגְּשָׂרִי... —
דאָרט בֵּין טְוִיט פָּאָרְבְּלִיבָּן זַי.
עַס אַיז דָּעַר הַעֲלָפָאנָט אַיז שְׁטִיגָּג
פָּאָר קִינְדָּעָלָעָךְ אַ שְׁפִּילְגָּעָצִיָּן:
דאָם קְלִיְנָוָאָרָג פָּזָן דָּעַר נָאָנָצָעָר שְׁטָאָט
מָאָכָט חֻזְקָק פָּזָן דָּעַם בְּעַנְעָמָאָטָה:
מִיט ווַיְלָדָעָה דִּירְשָׁן, זַי מִיט דִּינְמָט,
שְׁפִּילָּט דָּאָרְטָן יַיְךְ דָּאָם קְלָעָנְסָטָעָ קִינְדָּ.

סְגַעְדִּיְגְּקָעָן אַלְעָ נָאָד נָעוּוִיס
דָּעַם יְנָגָעָן קְרָאָקָאָדָיל, דָּעַם רֵיִץ...
עַר אַיז גַּעֲוַעַן טִיְּן שְׁוּעָעָטְעָרָקִינָה,
דָּעַר שְׁטָאָלָעָן פָּזָן אַינְגָּשָׂ דְּזִוְּגָעָוִינָטָה:

א פְּרִילָעַד יַגְגֶּן גַּעֲוָעַן, אַ בּוֹאָט,
אַפְּ בּוֹינִיךְ וּוּ אַן אַקְרָאַבָּאַט.
בָּאַרְדָּאָרָט. וּוּ אַ צְעַבְּרָאַכְּן צְוַיִּינְגּ,
איּוּ עַרְגַּלְעַנְןָ אַטְבָּט אֵין סְטְיִינְגּ,
אֵין טְרָעָן, אַפְּ וַיִּזְנְ אַמְוִיטְדְּ בְּעַט,
דָּאָטְטָ עַר אַוְיִזְטָ מְירָגְעַרְעַדְטָ
נִישְׁטָ אַסְטָ, דָּעַם טְעַנְטָשָׁ, דָּעַם בְּלוּטִיךְ פִּיגְטָ
נָאָר אַיִּיךְ, נָאָר אַיִּיךְ, אַיְּרָ בּוֹנְדִּים־פְּרִיְּנָט,
שִׁיק אַיִּיךְ טִיּוֹן קְלָהָ פָּאָרָן טְוִיטָ!
מְירָהָבָן דָּא פָּאַרְשָׁקָלָאַפְּטָעַדְהִיט
אַפְּ פְּרָעַמְדָעָר מְעַדְעַרְיִישָׁעָרְ עַרְד
צַיְּ רָוּפָן אַיִּיךְ נִשְׁטָ אַפְּגָנְעָהָרָטָ
אֵין תְּפִיסָּותְ פִּינְצָטָעָרָעָ פָּאַרְשָׁפָאָרָט,
אַפְּ אַיִּיךְ גַּעֲהָאָטָ
אוֹ אַיְּרָ זְוּעָטָ אָנוֹ מִימָּטָ אַזְנָ קְרָאָטָ
בְּאַפְּרִיְּעָן פָּזָן גַּעֲפָאָנְגָעָנְשָׁאָפָטָ
אוֹ סְזָוָעָטָ נִשְׁטָ לְאָנָגָ גַּעֲוָעָחָן מְעָרָ
אַזְנָ וּוּ דִי דִּיְיִשְׁרִיךְן אַהֲעָר
זְוּעָטָ אַיְּרָ אַרְאָפְלָאָזָן וִידָ בְּאַלְדָ
אַיְּרָ חַוָּתָ אַלְעָיָ, יַגְגֶן אֵין אַלְטָ

און מאכן פון דער שטאטט אַהֲל,
וואָו שענטשן שניחן אוננו די פֿעל.
און ווֹווּ דָאלְטָן יָאָרְנְלָאָגָן
אוננו אַין גַעפְּגַעְגַעְשָׁאָפְטָט אַין צָוָאנְגָן
אנְטְשְׁוִינְגָן וּוְשְׁרַטְטָרְטָר בֵּי דִי רֵיְדָה,
און אַיךְ דָעָרְזָעָ, אָוּרְטָר אַיזְטְוִיטָט...
געַשְׁוֹאָחָן בֵּי דִין גַּנְפְּהָאָב אַיךְ
די בְּרִידְעָר צָוּ בָּאָפְרִיעָן נִיךְ.
פָּאָר וַיְיַעַר פְּיַין אַין וַיְיַעַר צָעָר
צָיְגַעְבָּן בָּאָלְדָדָם פְּיַינְט זִין שְׁכָרָה.
טָאָשְׁטִיְיט וְשָׁעָרְזָה, חִוּתָה, אַוקְפָּן שְׁלָאָגָן!
צִוְּמָה בְּיַיְזָן שְׁוֹנָא מַאֲכָט אַסְׂקָה!
לְאֹוֹטְטָהָאָט אַין פְּיַינְט אַרְיִין בֵּין בֵּין
די שאָרְפָּעָ נְעָגָל אַין די צִיְינָה
סְאַיךְ אַיְנָעָרְטָר צְוִישָׁן וַיְיַעַרְאָן –
בֵּין, נְרוֹזְיָאמָס אַיזְטָר, יַעַנְשָׁר מָאָן.
עָרְטָר אַיזְטָר שְׁטָאָרְקְסְטָעָר אָפְטָרְעָר וּוּעָלָט,
טָעָן דְּוּסְטָט אַים מַעַנְדְּעָלָעָ, דָעָם הַעַלָּד,
און אלְצִדְיָינָג, אלְצִדְיָינָג נִיב אַיךְ אָפְטָרְעָן
איַיךְ, פְּרִינְט אַין בְּרִידְעָר, פָּאָר וַיְיַעַר לְאָפְטָרְעָן!

סְקִרְיָצֵן מַיטַּדְיָ צִיּוֹן דַּי חַיוֹת, יַעֲדָעַר גַּלְיָד
בַּיְיָ זַיְגַּשְׁפָּאָנָטָ.

אָזֶן זַיְ שְׂרִיעָן: «פִּיר אָנוֹן, חַבָּה, נִיךְ אַזְן
דָּאָם פָּאָרְשָׁאָלָטָן לְאָנָרָ!

וּזְזַיְיָ פְּרִידָעָר הַינְּטָעָר נְרָאָטָעָם פְּלָאָנָן זַיְדָן
אַיְן שַׁמְאָךְ אָזֶן שַׁאָנָרָ!

חַרְוָב מַאֲכָן דָּאָרָטָן דַּי נְרָאָטָעָם וּוּלְן מִיר אִיכְצָתָן
גַּיְינָן מַיטַּדְיָ

אָזֶן בָּאָפְּרִיעָן יַעֲנָעָחָוֹת, וּוּלְבָעָ לִיְדָן
אָזֶן אַשְׁיָּוָרָ.

אָזֶן דַּי מַעֲנְטָשָׁן דָּאָרָטָן צָעַשְׁטָעָבָן אָזֶן
צָעַרְיָוָן וּוּלְן טִירָן,

דוֹרְךָ זָאָמָר אָזֶן וּמְפָנָן, רַיְיָ אָזֶן רַיְיָ,
אָזֶן נְדוֹיְסָעָ מְחַנּוֹת גַּיְעָן זַיְיָ.

דַּי הַעֲנָטָן פָּאָרְלִיְינָטָן, גַּיְיָטָן עַרְנָסָטָן, שְׁטִילָן

פָּאָרוֹיָס מַיטַּדְיָ שְׁעָרָן קְרָאָקָאָדָילָן.

עַרְפָּרָטָן מַיטַּדְיָ שְׁוֹעָרָן, פָּעָסָטָן טְרָאָטָן

זַיְן חַיל אָפְּ דַּעַרְ וּוּיְטָעָרָ שְׁטָאָטָן.

סְוּוֹעָרָטָן נִישְׁטָן גַּעֲרוֹתָן. —

טְעַן דָּאָרָשָׁטָן נַאֲךָ בְּלוֹטָן.

אַלְיָן אַיְינְצָזְשָׁלִינְגָּעָן אַיְזָן טְעַן גַּרְיָיָטָן...

אָ, צִימָעָרָ, שְׁטָאָטָן! — דַּעַרְ שְׁוֹנָא נִוְיָטָן!

דָּרִימָעַרְתִּילְ

סְקַלְיִינְטְשִׁינְקָעַ מִידָּעַלְעַ בִּילְעַטְשָׁקָעַ
נִיְּטַ מִיטַ אַיר לִיאַלְקָעַ אֵין הָאָנְטָ,
אוֹן וַיַּדְעַזְעַטְ אֵין אֲנַעַסְעָלָעַ
פְּלַצְיִים אֲנַרְוִים הָעַלְעַפְאָנְטָ.

נאָטְעַנִי, ס'אָרָא באַשְׁעַפְעַנִיש!
בִּילָּעַטְשָׁקָע צִיטָעַט – אַ גְּחִיל!
זַעֲרָא בִּסְלָאָקָם אַ מְוֹרָאָדִיך
שְׁפָאָנֶט מֵיט אָן אַפְעַנְעָרָ מְוֹלִי!
בִּילָּעַטְשָׁקָע לְיוֹפָט אַ דְּעַרְשָׁאָקָעָנָע
טְאָמְטָשִׁי! רִיפְטָט זַי אָונָ שְׁרִיְט...
נְרוֹיזָאָטָע חַוָּת צְעַשְׁוִיבָעָרָטָע
לְאָזָן זִיךְ וּוַיְלָד פָּנָן דָּעָר וּוַיְיט...
לְיִבְנֵי שָׁאָקָאָלָן אָונָ לְעַמְפָעָרָטָן
ברְׁזָמָעָן מֵיט כֻּם אָוְטָעָתָם.
אַרְעָמָע, אַרְעָמָע בִּילָּעַטְשָׁקָע!
לִיהְפֵּנָאָר אָן קִינְקָן זִיךְ נִיט אָוָם!
סְקָלָעַטָּעָרָט דָּאָס קִינְדָּאָפָּא בִּימָעָלָע
לְאָזָט נִישְׁטָט דַּי לְיַאלְקָעָ אָרוֹוִיס.
אַרְעָמָע, אַרְעָמָע בִּילָּעַטְשָׁקָע!
וּוְיָי, דַּי סְכָנָה אָזְנָגְרוֹוִיס!
אָה, סְדָאָט אַ שְׁרַעַקְלָעָן פָּאַרְזָעַנִיש
פְּלִיצִים דְּעִזְעָן זַי אַצְינָה;
נְעַנְטָעַט זִיךְ, נְעַנְטָעַט צַו בִּילָּעַטְשָׁקָעָן
צְבָאָפָּן וּוַיְלָעָם דָּאָס קִינְדָּ.

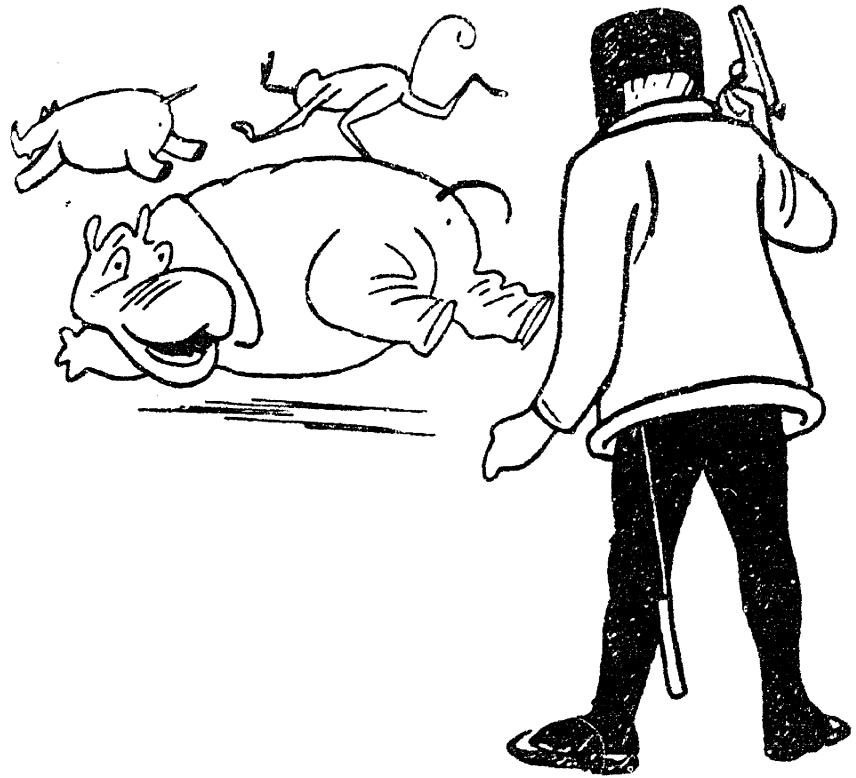
סילאוצט זיך פאר שרעך פון דעם ביימעלע
בײַלעטש��ע האסטיק אראָפּ;
ס'נאמפט זי געטווינט דאס פֿאַרְזְּעָנִישׁ,
און עס אַנטְּלוֹיפּט אַן נאלָאָפּ.
און אַינְדְּרָהִים וּוּאָרֶט די מְאַמְּעָשִׁי,
קָאָן נִישְׁטָן גַּעֲפִינְעָן קִיןְ רָאֵּי
וואּו אַיְוּ מִיְּן טִיעָרָע בַּיַּלְעַטְשָׁקָעּ?
וואּו בְּלִיבְטָן מִיְּן מִיְּדָעָלָעּ, וּוּ?
און אַין אַיר אִימָּה טָוָת מְאַמְּעָשִׁי
גָּהָ דָּרְכָּנוּ פְּעַנְצָטָעָר אַ קִּיכְּ
וּלְנָעָר פִּירְפִּיסִיקָעּ, שְׁרַעַקְלָעָכָעּ,
זַעַט זַיּוּ. פְּאַרְפְּלִיאַצְּן דַּעַם בְּרוּקָ
אין אלָעָ נָאָסָן אַן גַּעֲסָלָעָךְ
טְּרָאָגָט זַיךְ גַּעֲפִילְדָּעָרִ-גַּעֲשָׁרִיּוּ,
שְׁטָאָרָקָעּ, אַלְעָ שְׁטָאָרָקָעּ צַעְבִּישְׁעָוּעָט
הָאָט זַיךְ די וּוּילְדָעּ אַרְמִיּוּ.
מְעַנְצָישָׁן אַין קְלִיְינִינְקָעּ קִינְדְּעָרָלָעָךְ
שְׁלִינְגָעָן זַיּוּ אַיְזָן אַ שִּׁיעָר...
אַרְעַטָּע, אַרְעַטָּע בַּיַּלְעַטְשָׁקָעּ!
סְאָרָא רְתִמְנוֹת אַף אַיר!

טוייען און טירן פעסט זאלט איד פארשפאן!
איגטער בעטן אלע ניכער זיך באהאלט!
ווארום מהנוט בייע, ווילדע הוות נארן
אייך צעריסן אלע, אייך אלע, יונגע און אלט.

ס' איז געשווינד אין אלמער פאפעשי פארקראבן,
מאמעשי – אין אווון, פעטער – אין א טוּן...
ס' קארטשעט איז א קופערט זיך צוּנוּפֿ דער שכן,
אין א הינגערשטיגל קרייכט אריין זיין זיין.

זאגט ושב ניכער, וו איז
יענער העלד, יונער ריז,
וואם די היהת די ווילדע וועט בייקיטען?
זאגט, צי איז נאך פאראן
אייא מיטיקער מאן,
וואם די שטאטט פון פארניכטונג וועט אויסהויז?
וועלכער ניבור איז נרייט
פון א שרעקלען טויט
אונער אָרְעַמָּע בִּילְעַטְשָׁקָעָן רָאַטְעוֹן?
זאגט ושב ניך, וו געפיגט
אייר זיך אלע אַצְינֶנד,
ויאם האט אייר זיך באָהָאלְטָן, זוי הָעַוְעַלְעֵד?
ויאם פָּאָרְלִירְטָן אייר דעם קאָפֶן?
קריכט פון בוידעם אַראָפֶן,
און פָּאָרְטְּרִיבְּטָן אַרְמָם, דעם שונא דעם בלוטיקן!
סְּדִירְטָן זיך קִינְעָרָן אַרְטָן –
עם איז ויכער ער דאָרט,
ס' איז אַרוֹסְגַּיְן אַין גָּאַס אַזְוִי אִימָהִידִיך!

איין פארשווין נאר אלין
בליבט א זיאקער שטיין –
ס'איו דער מוטיקער, העלדיישער מענדעלע.
פאר דער ווילדער אַרמי
און איר שראָקלעך געשרוי
דאָט, פֿאַרְשְׁטִיטַּט זיך, קײַן פֿחַד דָּאס אַינְגַּעַלַּע.
זיי קְרִיזֶן מְטַט די צִיּוֹן אַצִּינַה,
זיי ווילַן אַיְנְשְׁלִינְגַּן דָּאס קִינַה,
נאָר סְגַעַטַּט דָּער הַעַלְד זיך צָוֵם גַּעֲוָעַר,
ער צִיט אַרוֹיס זַיִן רֻעוּאַלְוָעָר.

פִּינְדֶּפָאָךְ! – פִּינְדֶּפָאָךְ! – עַם הַיְלָכֶת דָּעַר קְנָאֵל
סְאַנְטְּלוֹיִיפְּטַט מִיט אַיְשְׁפָעַט דָּעַר שָׁקָאֵל.
פִּינְדֶּפָאָךְ! – פִּינְדֶּפָאָךְ! – סְלָאוֹט אַין גָּעָלָאָ;
וַיֵּדְן נָאָבָן לְעַמְפָעָרֶת דָּעַר וְשִׁירָאָךְ.
פִּינְדֶּפָאָךְ! – אַין מִיט דָּעַר גִּילְדוֹן קְדוֹזָן
אַנְטְּלוֹיִיפְּטַט הַיְפָאֶפָּאָטָם אַלְיָזָן.
פִּינְדֶּפָאָךְ! – אַין נָאָךְ אַ קְוַעַצָּעֶר צִיְּיט
פָּאַרְשְׁוִינְדֶּט דַּי מְהֻנָּה אַין דָּעַר וּוַיְוִיט.

ער האט געיגט! מיט העלדיישקייט
אייצט נאך א טאל די שטאט באפרײַט
טראלאָלָאָלָאָ! טראלאָלָאָלָאָ!
עם הילכט א מעכטיקער ·הוּאָ!
און ווידער קריינט ער פֿאָר זִין טאָט
פֿיל מאָרטעלאָד און שאָקָאָלָאָ.
נאָר ווֹ אָזֶן בְּיַלְעַטְשָׁקָעַ? – נִישְׁטָאָ!
נִישְׁטָאָ צָו וּזְעֵן זִינְט יַעֲנֵעַ שְׁעהָ!
צַי דְּקָאָ נָאָר קְרָאָקָאָדִיל פֿאָר כֻּם
ニישט אַיְנָגָעַשְׁלָוְנָגָעַן די אַין גָּאָס?

סְפַלִיט נָאֵך דִי חַיוֹת דַעַר הַעֲלָד אָז; בְּאָפְרִיעַ;
חַיוֹתָן גִּיט בְּיַלְעַטְשָׁקָעַן אֶפְ מִיר גַּעַשְׂוִינְדָּן;
סְפִינְקְלָעַן דִי חַיוֹת מִיט אַיְינַן, וּוּ פִיעַר,
נִיבָּן נִישְׁטָן אֶפְ אַיְסָם דָּאָס קִינְדָּה.

וואו, שרייט די ליבין, קאנסטע דאס פאלאנגען,
בעט איר אליען זייט צו אונז אוזי הארט,
און אין א שטייג, ווי אין אייזערנע צוואנגען,
האלט איר טיין ליבלעכע שוועטטער פארשפערט.

פלסטוי דען נישט, או מיר קאנען ניט שווינן?
ニיכער די שענDELעכע תפיסות צעתשטייע.
וואו עס פארגיסן אין פינצעטערע שטייגן
איןזערע ברידער א טרעד נאך א טרען!

ニיכער צעפרעך יונע נראטעם אך שטיילעך –
אונזערע קינדערלעך ניכער באפרוי!
וואלן די עופחלעך ווידער זיין גליקלעך,
טאנצן אין שפילן אין וואלד פינדאנסני.

וואו נאך פאר אונזערע שוועטטער און ברידער
עפערען ווועט זיך די אייזערע טיר,
און מיר דערזען די קינדערלעך ווידער, –
אָפְגַעֲפֵן בִּיְלָעַטְשָׁקָעַן וּוּעָלַן מִיר דִּיר.

און ס'זאגט צו זי דער זיגער:
אָפַרְיִי זיך פּוֹנְגָלְהֵיה —
אַ נְלִיקְלָעֵך וּוּלְטָה אַ נְיִיעָך
אַ בְּרִידְעֶרְלָעֶכְעָך, פּרִיעָך,
שָׁאָך אַיך פָּאָר אָנוּ אָן אַיך!

טען ווועט אַיך, חיוֹת, שְׁלָאנְגָעָן,
ニישט האַלְטָן מַעַר גַּעֲנָגָעָן,
אַיך ווועל דֵי שְׁוּעָרָעַ נְדָאָטָעַ
פֿאַרוֹוָאַרְפָּן טִיכְפָּן אַין טִיכְ!

בלִיבְטִי, חיוֹת אָן בְּהָמוֹת,
אַין אַגְּנוּעָרָעַ מְקוּמוֹת,
פְּלִילְט אַלְעָן זַיְך דָא הַיְמִישָׁן,
נָאָר רִירְט נִישְׁטָהָרְיָנָעָם אַין!

קִיּוֹן פִּינְגָּלָעָך, קִיּוֹן פְּלִינְגָּן,
קִיּוֹן קְעַלְבָּעָלָעָך, קִיּוֹן צִינָן,
קִיּוֹן קִינְדָּעָר אַין דֵי ווּינָן
קִיּוֹן בִּיּוֹ זָלָט אַיר נִישְׁטָהָרְיָנָעָם!

און עסן זאלט איר אלע
נאָר פּוֹטוּרַה קְעוֹ אָוּן הַלְּהָ
נאָר זּוּיְרַטְמִילְךְ אָוּן מַאנְעָ
און זּעֲמַלְעָךְ מִיטְטָאָן.

(און סֵיהָרֶת זִיךְ דִּי שְׂטִים פֿוֹן קָאָקָשָׁן:
צִי מַעְגַּ אִיךְ אִיצְטַ עַסְן קָאָלָאַשְׁן?
און סֵיעַנְטְּפֶעֶרֶת אִים מְעַנְדְּעַלְעָ: "נִין!
גָּאטְ זָאַל דִּיךְ הִיטָּן, מִין קְרוּזָן!")

נִיְּיט אָוּס אָוּן דִּי אַלְיִיעַן,
טְעַאַטְעַרְמַ אָוּן מַוְיִיעַן,
אָוּן בִּילְדְּעַרְגָּאַלְעִיעַן,
אַלְיַיְזַן וּזְאַס עַס גְּלוּפְטַ אִיךְ, טְזַוְּטַ!

לְעַבְטַ דָּא מִיטְ אָנוּ אַינְאַיְינָעַבְטַ.
זִיְּיט אָנוּ גַּעַטְרִיעַ שְׁכָנִים. —
גַּעַנְגַּ שְׁוִין זִיךְ גַּעַרְיסַן,
גַּעַנְגַּ גַּעַפְלָאַסְן בְּלוּטַ!

טִיר וּוּלְעַן מַעַר נִיטְ שִׁיסְןַ
קִיְּין בְּלוּטַ נִישְׁטַ מַעַר פָּאָרְגִּיסַן,
און אִיר שְׁנִידְטַ אָפְטַ דִּי נַעַנְלַ,
זְעַנְטַ בָּאַלְדַּ דִּי חֻרְבָּנְעַר אָפְ!

און ס'איו געקבמען א גליקלעבע צייטה:
ס'הדרשט איצט נאָר פֿרײַהַיַּיט אָן פֿרײַדערלעבקײַיט.

ני אָפֶן פֿילּוֹאַרְן, אָפֶן גַּאנְפֶן אָן ווּעַן
דָּריַיסְט אִיצְט אָפֶלוֹ דָּעַם לְעַמְפַעַרט אַנטְקָעַן.

טַהֲרַת מָעֵר נִישְׁתָּוּ וּוְאַיִן אָן בְּרוּמְעַן דָּעַם בָּעָר.
הַאֲנִיק פֿון בִּינְשְׁטָאָקָן רַוְּבָּת עַר נִישְׁתָּוּ מָעֵר.

אַט נִישְׁתָּוּ דַּי חַוָּה, בָּאַרְיִיטָט מִיט אִיר הַאֲרָן;
ס'איו אִיצְט אִיר הַאֲרָן פֿאַרְשְׁוּוֹגָן גַּעֲוָאָרְן.

בִּילְעַטְשָׁקָע שְׁדַעְקָט זַיְךְ נִישְׁתָּוּ מָעֵר פָּאָרְן פָּאָנְטָעָר,
גַּלְיַיךְ עַר וּוְאַלְטָוּ זַיְין נָאָר אָן אַלְטָעָר בָּאַקָּאנְטָעָר.

זַע, אָפֶן רַוְּקָן פֿון טַעַכְטִיקָן טִיגָּעָר
אַיבָּעָר דַּי גַּאנְפֶן דִּיְמָט פֿלְינָק אַונְיָעָר זִינְעָר.

מענְדָעָלָעָן לְאַשְׁטָטָעָן דַּי הוּא אָן גַּלְעָטָן,
צַעַרְטָלָעָן אִים, הַאַלְעָן אָן שִׁינְקָעָן קָאנְפָעָטָן.

פּוֹפְּלָאָקְסָן פָּאָקָן פָּאָר מַעֲנְדָּעָלָעָן קִיבְּלָעָה,
שְׁבָאָרְשָׁטָן שָׁאָקָאלָן אָם אֶפְּ וַיְיָנָעָ שִׁיבְּלָעָה.

סְקִימָטָן צֵי דִי קִינְדָּעָלָעָד אָפְטָ דָעָר טָאָפְהָה,
לִידְעָלָעָד שְׁפִילָטָן עָרָזָי אֶפְּן קְלָאָזְוָה.

סְלָעָבָן, וַיְיָבָן, אִיצְטָן אָזְעָר אָן שְׁוָאָלָבָן,
סְגִיָּטָן אָם שְׁפָאָצָיָן דָעָר וּוְאָלָזָן מִתְּ אָקָאלָבָן.

סְפִילָן זַיְדָן אֶלְעָ אִיצְטָן נְלִיקְלָעָד אָן זַבְעָר –
מַעֲנְטִישָׁן אָן חָוָת אָן פְּוִיגְלָעָן אָן קְרִיכָעָר.

דראקער
„גָּלוֹ אַבְּזָס“
רִигָּע, עַל-יִתְּגַעַט נָסָס 22
.26636 סְלָל.

Izdevniecība „Unser Zukunit“.
Riga, Aspazijas bulv. № 7.
Tālr. 2-2-9-3-3.

Izdevniecība „Unzer Zukunit“
Rīgā, Aspazijas bulv. № 7